

2012 Skiferie i Ischgl.

Ja, nu er sommerferien godt overstået, og vi er begyndt at tænke på skiferien, som vi allerede har bestemt skal gå til Ischgl i Østrig. Vi havde en dejlig skiferie i 2011, hvor vi var i Val Thorens. Sneen var fin, men vi manglede den rigtige Afterski, og at byen var hyggelig. Vi må sige, at vores skisportssted er Ischgl. Godt nok er det dyrt, men stedet har alt, vi kan forlange, godt ca. 220 km godt skiløb, det er snesikkert, god afterskiing for alle, hyggelig og stemningsfuld by. Hvad mere kan man forlange.

Karin har ringet til Daniela som ejer Apart Salner i Ischgl, og det var OK, vi kunne få "Silvretta" som efterhånden er blevet vores "Stamlejlighed".

De 2 store "knægte" på hhv. 31 og 21, skal også med i år. Da vi havde fået ny bil, hvor vi ikke kan få tagboksen på, var vi nødt til at tænke på andre løsninger. Den eneste vi umiddelbart kunne se, var at vi kørte i 2 biler, og at bagagen kunne være i Pers bil, der er på "Papegøjeplader".

Lidt træls, at vi skulle af sted i 2 biler, og det må have "rumsteret" i mit hoved, for en morgen jeg vågnede, sagde jeg til Karin: Hvorfor tager vi ikke traileren med, så kan vi da nøjes med en bil, og vi kører alligevel ikke mere end 100 km/t på vejen derved. Da vi efterhånden har kørt til Ischgl omkring 15 gange før, så behøver vi ikke den store planlægning af køreturen, og da vi altid har skrevet op, hvad vi havde med hver især, så er det bare at finde oversigten fra sidste gang, og pakke efter den – Nu skal vi bare ikke tage hensyn til, hvad skiboksen kan rumme / bære, for traileren må læsse 375 kg, og vi har bagagerummet til det, vi skal bruge på køreturen samt første morgen.

Lige nu, her onsdag, 2 dage før vi kører af sted, er stort set alt på plads. Kaspers, Karins og mine ejendele er stort set klar og pakket. Pers får vi pakket og "smidt i kufferten" tidligt fredag, så vi kan få pakket bilen og traileren. Karin sørger for lidt tærter til aftensmad efter hun kommer fra arbejde fredag eftermiddag, og efter lidt afslapning og den sidste klargøring, forventer vi, at køre af sted ved aftenstid om fredagen, hvor første del af køreturen går til grænsekiosken, hvor der lige skal tankes op med et par flasker rødvin og en morgenbitter til opholdet, inden turen går syd på, hvor første rast / tankning er planlagt til Hildesheimer Börde, som vi plejer.

Vi er lidt spændte på, hvordan turen forløber, for det er første gang, vi har trailer med på vinterferie, og vejret / føret ved vi jo aldrig, hvordan det teer sig.

Men vi glæder os meget til vi "damper af" på fredag for at stresser af i en hel uge med en ordentlig ski på (nej 2 hver).

Nu er det blevet torsdag aften, og maven rumler lidt af spænding. Per har lige været forbi, så hans tøj kunne pakkes i kufferten. Et sidste kik på hjemmesiden for Ischgl for at se hvordan vejret ser ud de næste dag. Nu glæder vi os til i morgen, hvor vi skal pakke bilen og klare de sidste vigtige ting, inden vi stikker næsen mod syd.

Transport

fredag og lørdag, den 20. og 21. januar 2012:

Karin er stået tidligt op for at tage på arbejde, og få "stakkene" væk så hun kan slappe af med god samvittighed. Jeg har vendt mig om på den anden side, for at se om jeg kan sove en times tid mere, inden Per kommer. Efter en halv times vendt frem og tilbage, kan jeg lige så godt stå op og få morgenmad. Da Per kom lavede han kaffe, så vi kunne snakke lidt over kaffen. Formiddagen gik med forskellige "formiddagssysler". Vi fik kørt lidt på containerpladsen og gjort traileren ren, inden vi begyndte at finde de ting frem, vi skulle have med på vinterferie.

Da traileren var nogenlunde tør, begyndte vi at pakke bilens bagagerum og traileren. I traileren lagde vi et par lister, så bagagen blev hævet lidt fra bunden, så den holdt sig tør selvom der kom lidt vand ind i traileren. Kufferterne og skiene blev lagt i traileren sammen med de tunge ting, bl.a. den lille værkstedsdonkraft (hvis vi nu skulle have snekæder på – Har vi ikke haft i over 10 år). Det tøj vi skulle have på, på første skidag, blev pakket i bilens bagagerum, sammen med det der skulle fortæres på turen. Der var ingen, der kunne se at traileren var fyldt, for presenningen, der var helt ny, lå fladt ovenpå traileren. Karin havde arbejdet hurtigt, så hun nåede bussen kl. godt 12.00 og var hjemme inden vi kl. 13.00 kørte i Sydbank for at hente de EURO, som jeg havde bestilt.

Karin havde dagen inden lavet dej til tærter, men da Jeanne og Morten havde meldt deres ankomst, for at ønske os god vinterferie, så måtte Karin i gang med at lave lidt mere dej. Jeg tror Jeanne var "lidt misundelig på at vi skulle af sted uden hende", men de skal nok få chancen senere. Da Karin havde lave mere dej, gik hun i gang med at gøre tærtefyldet klar, og snart havde hun tryllet nogle par lækre tærter frem, som vi spiste med stort velbehag, inden vi skulle af sted sydpå mod nye skioplevelser i Ischgl.

Lidt før kl. 18.00 var alt klar og vi fik sagt farvel til Marilena, Jeanne og Morten. Vi blev læsset i bilen, klar til at køre på skiferie. Døren blev lige "rusket" et par gange ekstra. Forhåbentligt er den ikke rusket løs, så alle og enhver kan komme ind, mens vi er væk!

Snart gik det af sted mod syd. Marilena kørte lige bag os, i "Citronen" indtil vi kørte forbi Sønderborg, hvor hun fortsatte mod Smedeager, hvor hende og "Chico" skulle tilbringe ugen mens vi var på skiferie. Vi fortsatte videre ad A8 og ved Padborg kørte vi over grænsen for lige at "fouragere" i Fleggaard i Harrislee. Lidt slik, vin og sort Ga-Jol, inden vi igen var klar til at køre mod syd.

Fremme ved Hildesheimer Börde holdt vi pause som vi plejer. Selvom "Flammen" endnu ikke var blevet rigtig tørstig, så bliver der tanket. Vi får en kop kaffe inden det, kl. 23.30 går videre syd på. Det kører bare derud af ad Autobahn A7, og snart er vi syd for Würzburg, hvor vi skifter chauffør, så jeg kan få en lille lur, inden det igen bliver min tur, når vi kommer ind i bjergene. Ved Memmingen Kreuz forlades A7, og videre går det mod Lindau, nu i snevejr. Indimellem har Kasper svært ved at se helt tydeligt igennem snefnuggene, der står som en mur i lyset foran bilen. Vi er fuldt trygge ved at Kasper kan få os godt til den Østrigske grænse, så jeg sover videre på bagsædet, sammen med Karin. Jeg tror at Per vist "nikkede" et par gange undervejs.

Snart var vi fremme ved den Østrigske grænse, hvor vi lige fik lettet os inden vi købte Vignetten for at køre på de Østrigske Motorveje. Videre gik det ad motorvejen ind i Østrig, nu med mig ved rattet. Snart rundede vi Bregenz og kl. 07.30, var vi fremme ved Klosterle rast, hvor vi kørte ind for at få morgenmad. Parkeringspladsen var helt fuld med lastbiler og sne, så der var desværre ingen plads til os, så vi måtte fortsætte uden morgenmad. Vi måtte nøjes med resterne af pølsebrød og skinkeflutes, som vi ikke havde nået at spise i løbet af natten. Igennem snevejret, som var ret kraftig, nåede vi Arlberg tunnel, hvor vi betalt € 8,50 for at "slippe videre". Snart var vi fremme ved Pians, hvor vi listede af motorvejen og ind på Paznaunvejen mod Ischgl.

Da vi nåede frem til See begyndte GPS-en at vise at vejen var spærret og så ikke spærret. Snart begyndte vi at køre i kø. Snart stod vi stille, og så kørte vi lidt igen. Efterhånden kom vi gennem Kappl, og nu gik vi næsten helt i stå. GPS-en viste stadig skiften mellem spærret/åben.

En gang imellem kom der nogle biler i møde med os, så der måtte være åbent – Det var der ikke, for det viste sig, at det var dem foran os, som var blevet trætte af at vente ved skiltet med at vejen var spærret.

Vi kørte helt frem til udkanten af den lille by Nederle, som ligger ca. 6 km. Før Ischgl – Hertil og ikke længere. På skiltet stod Gesperret. Da vi så fik at vide, at der nok var spærret til næste morgen, så gik Kasper og jeg på jagt efter overnatning. Vi gad ikke rigtig sove i bilen om natten. Vi prøvede hu-sene i den lille by, det ene efter det andet. Da vi kom frem til det anden sidste, og stadig ikke havde held, så snakkede vi med nogle Hollændere. De fortalte, at de var 6 mand, som var ved at rejse, så vi skyndte os ind og fik fat i værtinden, og vi havde held, for hun havde et værelse, hvor vi kunne være alle 4, hvis det var OK at 2 sov på en udslælig 2 perso-

ners seng. Vi sagde straks ja, og var glade for, at vi ikke skulle sove i bilen. Efter en times tid fik vi så værelset og kunne ved 10.30 tiden rykke ind i varmen. Bilen fik vi parkeret lige udenfor huset så det var helt perfekt til vejen blev åbnet igen. Karin ringede til Daniela, som er værtinden på Apart Salner, hvor vi skulle bo i Ischgl, og Karin kunne fortælle, at de tidligst lukkede op næste dag – Det vidste de ikke i Ischgl. Karin lovede at ringe, hvis vi hørte nyt. Dagen brugte vi til at se lidt fjernsyn, og gå ture i den lille by, hvor der til stadighed kom biler, som vendte igen når de

Nederle

havde set, der var spærret, og de fandt ud af, at de ikke kunne finde overnatning. Senere fik vi at vide at den nærmeste ledige overnatning lå i Innsbruck, ca. 150 km væk. Jeg snakkede også med en politimand, som fortalte at Lavinekommissionen først mødtes igen næste morgen kl. 08.00 for at afgøre om vejen blev genåbnet. Vi gik lidt rundt i den lille by, og blev antastet af et ungt dansk par, som lige var kommet. De ville høre, om vi vidste noget nyt, og vi kunne skuffe dem med, at de måtte sove i bilen natten over. De skulle bo på pensionen lige ved siden af os i Ischgl, og dem kom vi til at kende nærmere. Mere herom senere.

Vi havde et rigtigt sødt værtspar, og fruhen havde fortalt os at hun kendte en fra Lavinekommissionen, og at hun fik besked så snart de havde holdt mødet. Vi sendte en SMS til Else & Erik der lige var ankommet med fly til Innsbruck, så de var bedre orienteret end deres guider. Da vi havde god tid, fik vi lige sat snekæderne på, så vi var sikre på, at vi fik lov til at køre ind næste morgen. Om aftenen gik vi ned på restauranten og var faktisk lidt overrasket over, at der ikke var flere mennesker, der sad der inde. Vi fik lidt "Afterski", altså en enkelt øl, inden vi ville spise. Snart begyndte personalet at dække op på bordene til deres stamgæster. Vi fik lov til at blive siddende, og ville få spisekortet, så snart stamgæsterne

var kommet. Alle fire fik vi grillteller til aften med en øl til, men Karin og jeg fik først en Hvidløgssuppe. Efter vi havde "slået mave" betalte vi € 100,- for aftensmaden, inden gik vi tilbage til pensionen "uden navn" som kun havde 2 værelser. Her så vi lidt fjernsyn på en 15" skærm, inden vi tilfredse lagde os til at sove.

søndag, den 22. januar 2012:

Efter en god nats søvn stod vi op, så vi kunne få morgenmad kl. 08.00 i Frühstücksraum. Her fik vi lækker morgenmad med kaffe, Semmel, pålæg og forskellige morgenmadsprodukter.

Klokken 08.15 kom værtinden og fortalte os at vejen blev åbnet omkring 10.00 -10.30. Hurtigt fik vi det sendt som SMS til Else & Erik som kunne opdatere deres guider (De troede ikke rigtig på, at de vidste hvad Lavinekommissionen havde besluttet.) Karin ringede også til Apart Salner igen, hvor Daniela var glad for at høre nyt, inden det var officielt i Ischgl. Da vi havde spist afregnede vi med værtinden - € 40,- pr. person, svarende til 300,- kr. - Normalpris i Paznauntal.

Snart kom Politiet, og fik alle de biler som holdt på vejen indenfor bygrænsen, sendt væk - bare udenfor byen. Vi holdt heldigvis på pensionens P-plads lige inden "bommen" til det "Forjættede land". Efter vi havde fået morgenmad, stod vi og fulgte det "Leben", der var i byen, med bilister der prøvede at komme først forbi "bommen" - De blev straks sendt væk af politiet. Jo mere vi kom hen ad formiddagen, jo mere "leben". Den ene politimand blev stående ved "Bommen", mens den anden kørte bilen ned hvor byen startede, og hold bilerne udenfor byen. Imens kunne snerydningsfartøjer rydde vejen op mod Ischgl og traktorer /og andre maskiner kunne rydde vejene i den lille by. Da klokken så var blevet 09.40 fik alle indenfor bygrænsen i Nederle lov til at køre - et kaos, hvor alle ville frem. Da alle var på vejen, fik også bilerne udenfor byen lov til at køre. Man kan ryste lidt på hovedet af den disciplin, visse bilister havde på vejen mod Ischgl, ja også dem der nu havde fået lov til at køre ud. Vi kom snart til Ischgl, men havde lidt svært ved at få lov til at dreje til venstre fra hovedvejen. Dem der holdt i kø på vej ud af Ischgl ville ikke rigtig give plads, men Jysk stædighed vandt igen ☺ og vi kom ned ad den lille vej mod Apart Salner. Hvis vi lukkede øjnene var der lige plads til os mellem bilerne og den 1 meter høje snevold på højre side. Klokken 09.55 efter 1151,7 km. var vi ved Apart Salner, hvor de vinkende til os fra vinduet. Vi fik bilen parkeret i hjørnet af parkeringspladsen med traileren bag, så vi var klar til at rejse herfra igen. Vi gik indenfor og blev hjerteligt modtaget af Daniela. Hun udfyldte gæstepapirerne, så vi kunne få rabat på liftkortene og andet vi ville lave i byen. For ikke at løbe rundt med penge om halsen betalte vi for dagene indtil lørdag, hvor vi skal hjem. Vi snakkede lidt om at vi gerne vil komme igen - i hvert fald i 2014 - Daniela ved vist hvorfor. Vi blev vist rundt i den nye taglejlighed, som vi måske kunne leje i 2014. Den fylder hele etagen under loftet, og lejes kun ud til stamgæster - Det må vi finde ud af når vi kommer nærmere på vinterferien 2014.

Mens vi snakkede med Daniela, havde "knægtene" fået al bagagen båret op i lejligheden, så da vi kom op kunne vi pakke alt ud og lægge det i skabene. Bagefter fik vi skitøjet på og var klar til at gå op til liften, hvor vi købte liftkort. Da jeg bestilte 4 liftkort, kiggede damen på mig og sagde 3 voksne og 1 senior - Nå ja jeg havde glemt at jeg fik

Overnatning i Nederle

Apart Salner

seniorrabat for at være over 60 år. Efter vi havde fået liftkortene gik vi op i depotrummet, hvor vi havde fået nøglen til 2 af Apart Salners skiskabe. Vi fik tingene lagt ind og var nu klar til at gå op til liften, som kunne tage os op til vores første skitur. Desværre var liften lukket pga. blæsevejr, så vi måtte gå med skistøvler på og skiene på nakken ned til den store lift, som er midt i byen. Her skulle vi lige finde den rigtige indgang, men snart sad vi i liften på vej mod nye eventyr på skipisterne i Silvretta Skiarena. Else og Erik havde skrevet, at de lige var kommet ind på værelserne. Da de øverste lifte var lukket måtte vi køre i terrænet omkring Idalp – Fint for den første dag, hvor benene lige skulle vænne sig til skiløbet. Først på eftermiddagen skrev Else & Erik på SMS, at de ville komme op. Vi mødte dem på "øvebakken" ligesom de andre dage, og kunne løbe lidt sammen og få en enkelt "Swungwasser" midt i det hele. Efter en fin eftermiddag på ski, hvor vi sluttede foran Hotel Elizabeth, i den udendørs bar med en enkelt øl og en Williams, gik vi hjem for at få et bad, inden vi mødtes for at spise sammen på Restaurant Salner. Efter et godt måltid og lidt hygge var det tid for at gå hjem og slappe af, og få en god nats søvn inden vi næste dag, var klar til de store skioplevelser Ischgl kan give os (Også oplevelser på Afterski).

På vej mod første skitur

mandag, den 23. januar 2012:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 07.30. – Per havde sat clockradioen til, så det var bare ud af "køjen". Efter morgentoilette fik vi morgenmad som bestod af havregryn og/eller Cornflakes samt en "lille sort", og snart var det tid til lidt "Bummelum", inden vi skulle gøre klar til at tage ud på "pisterne", hvor lifterne åbnede omkring klokken 08.30. Per fik hældt Fernet Branca på lommelærken, så der var til en opfrisker undervejs.

Vi fik skitøjet på og klemte os ned i skistøvlerne – fødderne var vist stadig lidt tykke fra køreturen. Snart var vi klar til at gå op i skidepotet, for at hente skiene. Vi fik skistøvlerne på, og var klar til at tage skiene på nakken. Vi gik ud til elevatoren og ind til liften, der var åbnet lidt forsinket – klokken var vist ca. 08.50. inden de åbnede, men hurtigt ind i liften og op til Idalp, hvor vi gik over på "øvebakken" for at vente på Else & Erik, som kom lidt senere ovre fra Pardatschgratbanen .

Vi fik kørt rundt i terrænet omkring Idalp og Alp Trida (Schweitz), og fik tid til at komme ind i "hytterne" for at få et glas Glühwein – Det var nu bedre end det glas varm rødvin (Vin Chaud) vi havde fået i Frankrig sidste år. Efter en god skidag var vi på Kitschloch til afterski, så vi kunne bestille bord til tirsdag, hvor det var Eriks fødselsdag. Efter et par Obstler og nogle øl var det tid til at gå hjem, for vi havde besluttet os til, at vi skulle spise Spaghetti og det kødsovs vi havde med hjemmefra. Karin gik i gang med at koge Spaghetten, og varme kødsovsen. Mens hun stod i køkkenet bankede det pludselig på døren, og udenfor stod de "unge" som boede på pension Maria, ved siden af os, og som vi havde mødt i Nederle, da vi var "lukket ude". De spurgte om drengene kunne "lege", og det mente Karin nok. Jeg tror faktisk hun sagde ja til, at de kunne lege samme aften efter de havde spist! "knægtene" aftalte med dem at de kunne mødes efter aftensmaden, og så finde et sted, med god stemning, hvor de kunne få en enkelt øl.

Snart var aftensmaden klar, og da vi var færdige med maden var der kun en "lille klat" tilbage, som Karin gemte i køleskabet, hvis der var nogen der fik en lille sult de næste dage. Per & Kasper sagde tak for mad, fik sig et hurtigt bad, og gik ud for at møde de to "unge" som hed Line og Thomas. Karin og jeg hyggede os i badekarret med et glas rødvin og så lidt fjernsyn inden vi godt trætte gik i seng for at hvile ud, så vi var friske til næste skidag.

Ved ca. 1-tiden kom Per & Kasper hjem fra byen (sagde de). Jeg registrerede det ikke for jeg sov dybt, men ved 2-tiden kom Kasper og bankede på. Han bad sin mor om hjælp, for der var sket et uheld, han havde "brækket" Spaghetti og kødsovs ud over sin dyne og lagenerne. Der var også kommet pletter på Pers dyne.

Snart var Karin og Per i gang med at hjælpe Kasper med at få gjort rent. Sengetøjet kom af og blev skyllet under bruseren, men det var ikke muligt at få alle pletterne væk, så næste morgen ville Karin gå til værtinden for at fortælle om uheldet. Resten af natten sov Karin og jeg under samme dyne, idet Per havde fået vores den ene, og Kasper som med deres ene dyne "uden betræk" som var blevet sprøjtet på. Kasper fik en lærestreg, ved at smage på kødsovsen 2 gange. Det får ham forhåbentligt til at holde lidt igen, næste gang de skal på sen "Afterski". Ja, vi

Tid til Glühwein

har nok lært noget af de alle sammen.

tirsdag, den 24. januar 2012:

Per havde sørget for at "clockradioen" igen vækkede os kl. 07.30., hvor han stak hovedet ind for at sige, at nu var det op. Lidt trætte stod vi op til en ny skidag. Det var Eriks fødselsdag, og meteorologerne havde lovet godt vejr med solskin, så vi glædede os til en skidag i solskin. Morgenmaden stod på det sædvanlige, havregryn og cornflakes med en lille sort til halsen. Efter morgenmaden fik vi hurtigt skitøj på, og var klar til at gå op til skidepotet ved "Fimba-liften" hvor vores ski, støvler og skihjelme stod i de 2 skabe vi havde fået nøgle til da vi tjekkede ind på Apart Salner. Vi fik støvler på, og tog skiene på nakken for at tage liften en etage op til indgangen til "Fimba", hvor vi blev "bippet" ind. Ind i gondolen med plads til 8, og da vi kun var os fire havde vi plads nok til at vi kunne få os klædt ordentligt på, på vej op i liften. Vi havde god tid, da vi skulle "løftes" 960 m inden vi stod ud på Idalp. På det sidste stykke fik vi spændt støvler, taget hjelm og handsker på, samt lukket jakken godt til, inden vi skulle ud i kulden igen.

Som alle de andre dage tog vi med Velilbahn op på "øvebakken" hvor vi varmede op. Her mødte vi altid Else & Erik idet liften går hen over skiterrænet, og vi dermed, fra liften, kan se når de andre kører ned ad pisten. Efter et par ture havde vi fundet hinanden, fik sagt tillykke med Eriks fødselsdag, og planlagde hvilke pister, vi skulle slå vores folder på. Da vi havde kørt nogle ture var det tid for lidt "Kurvenwasser" også kaldet Glühwein til at varme sig på, og som hjalp til at få bedre blodomløb i benene. Det er vel nærmest et "lægemiddel". Nu var vi klar til mere skiløb, og vi "fræsede" pister indtil det blev frokost, hvor vi spiste vores medbragte brød med ost og skinke med en øl til. Bagefter stod den på skiløb og en enkelt

eftermiddagsforfriskning, inden vi sidst på eftermiddagen skulle ned og sætte skiene i "skistalden". Karin og Else tog liften ned. Vi andre tog den ned ad den, nu "overbefolkede" piste ned til byen. Erik kørte helt ned til byen. Vi andre drejede af til venstre ca. 100 m. oppe og tog træbroen over til "Fimba" hvor vi kunne spænde skiene af og tage elevatoren ned til Skirummet. Efter en

god skidag gik vi alle på Nickis Stadl til Afterski. Vi fik plads oppe på "balkonen" så vi kunne se direkte ned til Disc Jockeyen. Efter en stille start kom Nicki selv til og nu lavede det hele gevaldigt op. Han forstod rigtig at sætte stemning – Det er efter min mening det sted der har den bedste Afterski. Nå, klokken blev mange og vi skulle hjem og klæde om inden vi skulle ud at spise sammen her på Eriks fødselsdag. Den sædvanlige lille tur i Billa for at købe lidt ind blev der også tid til inden vi gik hjem for at tage bad, og gøre os klar til vi skulle mødes på Kitschloch, og spise sammen med Else & Erik. Som sædvanlig, når vi er på Kitschloch, stod menuen på Spareribs.

Per måtte dog have noget andet, da hans fortænder ikke er "beregnet" til at gnave ben. Vi hyggede os sammen, og havde taget en lille gave med til Erik, så vi kunne gøre hans 64 års fødselsdag lidt festlig. Efter vi havde spist gik vi hjem og hyggede os lidt på værelset inden vi trøttede gik i seng, så vi kunne være klar til næste dags skiløb. Ikke noget om hvem der havde bedst af at sove natten igennem.

onsdag, den 25. januar 2012:

Som de andre dage blev vi vækket kl. 08.00. Snart var alle færdige med deres morgentoilette og vi kunne sætte os til morgenbordet, der som sædvanlig bestod af havregryn, cornflakes og en lille sort til halsen. Som noget nyt var der i dag lavet kaffe, så vi også kunne få en kop kaffe til rigtig at komme op på mærkerne på. Så snart vi havde spist morgenmaden og fået lagt det vi skulle på

Stemning i skiterrænet

Nickis Stadl

toilettet, var vi klar til at tage overtøjet på og begive os til skirummet under Fimba for at finde skiene frem. Også i dag var der overskyet med sol og en temperatur lige under frysepunktet. Vi havde planlagt, at det var dagen for vores tur til Samnaun, for at købe lidt toldfrit ind. Så snart vi havde fundet hinanden på øvebakken gik det af sted mod Höllenkar, videre op mod Palinkopf, og nu ned ad "hylden" hvor vi drejede over landegrænsen mellem Østrig og Schweiz. Vi fik samling på tropperne og nu gik den nedad mod den smalle slugt, som lukkede op for glidestykket ned mod Samnaun. Det havde sneet godt i den seneste tid lå der så meget sne i

Vue over dalen mod Samnaun

Samnaun, at vi kunne stå på ski helt ind midt i byen, ad små veje uden at ødelægge vores ski. Det sidste stykke ned til "Hermelindes" måtte vi tage skiene på nakken. Vi fandt en plads udenfor, men desværre kunne solen ikke komme gennem skyerne til os denne gang. Selvom det var lidt koldt, fik vi vores sædvanlige varme chokolade, som vi "berigede" med lidt medbragt Rom. Der blev handlet ind, lidt parfume til Jeanne, Morten og Marilena. Vi andre måtte nøjes med at købe nogle flasker Strohrum og en enkelt Jameson Whiskey. Erik og jeg fik en lille øl, mens vi ventede på de andre, der handlede ind. Da de kom ud, fik vi pakket alt i rygsækkene, og begav os på vej mod den store 2 dækker gondol, der kan tage 180 passagerer. I stedet for at tage bussen den sidste kilometer til ned til liftstationen, så tog vi skiene på og gled ned ad stien. Nogle måtte stave indimellem, mens os med gode ski kunne glide helt frem til liftstationen. Her tog vi en elevator om til indgangen til liften. I gondolen stod vi oppe på øverste etage, og kunne nyde udsigten, nu hvor det var blevet solskin. Snart var vi oppe med liften og kunne tage skiene på og køre ned til Alp Trida, hvor vi styrede ind i liftkøen for at komme med 6-stolen over til Ischgl siden. Her tog vi så "Eleven" (11 km. lang) ned til byen, hvor vi fik sat vores indkøb ind i et skab i skirummet under "Fimba", så vi slap for at køre med det på ryggen resten af skidagen. Op igen og videre hele eftermiddagen, hvor Line og Thomas stødte til os på Alpenhaus. Vi havde aftalt, at vi skulle på Trofana Alm til Afterski, så da vi 4 gamle kørte ned, fik Kasper, Per og Thomas "racet" på pisterne. Efter Karin og jeg havde sat skiene ind i skabet, gik vi gennem byen til Trofana Alm, hvor efter lidt søgen fandt et bord, hvor der

Vue mod Ischgl

Var plads til os alle 8. Efter en halv times tid kom Line, Thomas, Kasper og Per og sluttede sig til os. Vi nåede vist at drikke den første øl inden Else og Erik også dukkede op. Der blev spillet nogle runder "Gris", hvor Per vist fik sin andel. Vi fik også nogle øl, og nød den "heftige" Afterski der var på stedet. På et tidspunkt havde Else og Erik fået nok, men vi andre to gamle kunne godt være med noget endnu. Nogen tid senere var det så blevet tid for os alle at bryde op. Karin og jeg gik hjem til Apart Salner, mens de fire unge skulle ud i byen for at spise sammen, og måske finde et godt sted til lidt hygge. Da Karin og jeg gik "hjem", blev vi hurtigt enige om, at vi ikke havde lyst til at spise undervejs. Vi kunne spise rester fra i forgårs, så Karin fik lidt spaghetti med kødsovs og jeg lidt brød med leverpostej. Vi kunne igen nyde badekarret med et glas rødvin på kanten. Efter et par glas og vi næsten var opløst stod vi op og så lidt fjernsyn, inden vi trætte lagde os til at sove for at blive friske til næste skidag. "Knægtene" kom hjem, noget senere, efter de havde hygget sig på den bar, de havde besøgt om tirsdagen.

torsdag, den 26. januar 2012:

Også i dag blev vi vækket klokken 07.30., fik morgenmad og gjorde klar til at tage ud på pisterne, hvor solen stod ned fra klar himmel fra morgenstunden. Vi fik rigtigt afprøvet pisterne og nydt det gode vejr. Vi fik bredt os helt ud over terrænet. Efter opvarmningen på øvebakken ville vi tage pisterne helt ude i begge sider af Ischgl. Vi startede med at køre over til nr. 40 som ligger i den vestlige side. Efter den var det tid til den sædvanlige "Swungwasser" og slikket solskin. Snart gik det for at udforske pisteområdet. Vi tog liften fra Paznauner Taja op for at køre ned gennem Höllenkar og videre ned gennem skoven mod Mittelstationen. Efter vi havde passeret liften "Höllendar" drejede vi ned i skoven, hvor vi kørte på en rimelig stejl og iset rød piste. Der lå enkelte "is knolde" på pisten, og desværre var Else uheldig og ramte en, som slog hendes ene ski af mens hun kørte med pæn fart. Vi andre var "suset" ned til den "åndsøve" træklift, som er helt vandret. Her stod vi og ventede på Else og Erik og kunne ikke forstå, hvor de blev af. Efter

lidt tid kom de hen til os. Else havde slået sin skulder og havde noget ondt - forhåbentligt kun en øm skulder. Da vi kom op med liften var det frokosttid på Alpenhaus. Her mødtes vi med Line og Thomas. Efter frokosten øvede Line på øvebakken. Else prøvede en enkelt tur på øvebakken inden hun stoppede for at lade den ømme skulder få ro. Vi andre ville over på den østligste piste, nemlig 7'eren, som havde været lukket tidligere på ugen. Vi startede oppe fra toppen af øvebakken og kørte ned i dalen som ligger mellem stejle sider. Halvvejs nede kom vi til det stykke som tidligere var en meget smal skiroute. Nu var den præpareret, men stadig ret smal, og så var den iset. Vi var derfor godt brugte da vi pisten sluttede med at gå ud i pisten som går ned til byen. Vi fortsatte helt ned til byen, hvor vi igen tog Pardatschgrat-liften op på bjerget. Thomas, Per og Kasper ville udfordre deres skiløb lidt, så de tog op på 14A, som er en sort piste med 70 % fald. Det var blevet noget diset på toppen efterhånden, så de fik vist deres udfordring, men de klarede den fint. Vi andre tog den lidt med ro og kørte lidt rundt i terrænet. Sidst på eftermiddagen mødtes vi med "knægtene" og afsluttede med at køre hele vejen ned til Skirummet ved Fimba.

På pisten

Da vi skulle i svømmehallen samt spise i Silvrettacentret, skulle vi ikke til Afterski, og tog hjem til lejligheden. På vej hjem var vi som sædvanlig lige et smut i Billa efter pølse og lidt fornødenheder, så som vand til natten. Efter vi kom hjem på værelset, fik vi pakket badetøjet og det tøj vi skulle have på til aftensmaden, som vi ville spise på Silvrettacentret. "Knægtene" gik på Internettet via Salners WiFi på deres mobiltelefoner. Her kunne de se, hvordan det var gået til EM i håndbold. Danmark havde været så usandsynlig heldige, at de andre resultater alle havde passet, så vi var gået videre (Sjovt nok siger man ikke Danmark, men VI - Ja så føler man vel også at være fælles om det gode). Vi havde aftalt, at mødes med Erik kl. 18.30. så vi kunne hygge os i vandet sammen. Da Else ikke ville med i svømmehallen, ville hun støde til senere, og sidde lidt og læse i restauranten, indtil vi kom op. Efter at vi havde svømmet/leget en halv times tid var det tid til at

få vasket kloten af og komme op til Else, som sad ved bordet i restauranten. Per og Kasper fik menu og vi to gamle en stor Wienerschnitzel. Erik og Else fik Gordon Bleu. Veltilberedte, store portioner til rimelige penge. Efter aftensmaden fulgtes vi ad hjemad. Else og Erik drejede op ved brandstationen for at finde hjem til deres pension. Vi andre fire fortsatte ned af den stejle glatte sti. (Godt vi havde pigskoene på) Per og Kasper havde aftalt med Line og Thomas, at de lige skulle en lille tur på bar sammen, så det endte med at Karin sørgede for at hænge deres våde tøj til tørre. Det blev ikke så sent inden de kom tilbage, så de kunne hvile ud inden fredagen, som var vores sidste hele skidag.

De unge på bar

fredag, den 27. januar 2012:

Clockradioen vækkede os som sædvanlig klokken 07.30 og efter morgentoilette og morgenmad, blev der lavet madpakker til frokosten, bestående af flute med ost og skinke. Vejrudsigten havde lovet det skulle sne hele dagen, derfor var vi meget overraskede, da vi så op mod bjergene og kunne se den blå himmel. Pludselig fik vi mere travlt med at komme op og stå på ski. I skirummet fik vi skistøvler og hjelme på, inden vi tog elevatoren op til Fimba-gondolen. Som vi plejer fik vi gjort os helt klar i liften op mod Idalp. På øvebakken mødte vi Else og Erik for sidste gang på denne skiferie. Vi nød rigtigt det gode vejr og fik kørt både på den Schweitsiske og den Østrigske side. Modsat hvad vejrudsigten havde sagt, skinnede solen fra en klar himmel. Vi fik hold vores pauser med "Swungwasser" osv. som de andre dage. De sidste skipister skulle udforskes og afprøves. Efter frokosten mødtes vi med Line og Thomas. Line fortsatte sin fremgang og øvede på øvebakken, mens Thomas tog et par ture sammen med os. Per og Erik var inde for at leje et par testski, som rigtig skulle prøves af på bl.a. "bulerne" ned langs øvebakken. Da vi havde kørt lidt sammen skulle de 3 "knægte" selv udforske skipisterne, mens vi 3 gamle tog en tur fra toppen til

Idalp, mens Else og Line tog et par ture på øvebakken. Sidst på dagen mødtes vi kort med Line og Else inden de tog liften ned og vi andre 3 fortsatte af "Eleven" helt til bunds. Efter vi havde sat skiene i skirummet for sidste gang, mødtes vi med Else og Erik ved baren udenfor Elizabeth for at holde en stille og sidste Afterski inden vi gik hjem på Apart Salner for at pakke til vi skulle rejse i morgen. Per, Kasper og Thomas – hørte vi – havde rigtigt været på skitur. Det havde kørt mellem træerne i dyb sne, bl.a. på en ekstrem skirute – Hvad angår Off-piste så er det absolut ikke noget, jeg synes er OK. Ekstrem skiruten er OK, og nej, jeg synes ikke, man kan være bekendt at køre udenfor de afmærkede pister. Vi startede

Greitspitz

ugen med Lavinefare! ☹

Karin og jeg nød igen at ligge i badekarret med et glas rødvin, inden vi sammen med Else og Erik gik op på "Eggerstubl" for at spise. Desværre var der ikke plads, så vi måtte gå ind på Salner lige ved siden af. Jeg var lidt skuffet for jeg havde glædet mig til Eggerstubs Grillteller. Efter vi havde spist, fulgtes vi ned til Else og Eriks pension, hvor vi tog afsked med dem. Det skulle rejse hjem næste formiddag. Vel tilbage på Apart Salner fortsatte Karin med at pakke, og vi fik afregnet det sidste med Daniela. Bagefter fik jeg skrevet lidt på denne beretning inden vi gik i seng for at hvile ud til lørdagen, hvor vi ville stå på ski om formiddagen inden vi skulle køre, de 1150 km. hjem til Nordborg.

Per og Kasper kom hjem i seng ca. kl. 23.30. De havde haft en rolig og hyggelig aften, og kunne gå i seng, da de havde pakket deres ting allerede om morgenen.

lørdag, den 28. januar 2012:

Ja, så er dagen kommet, hvor vi skal køre hjem. Karin og jeg var oppe inden clockradioen ville vække os kl. 07.30. Efter morgenmaden, denne gang uden en af de små sorte, men stadig med kaffe, havregryn og Cornflakes, var vi klar. Vi havde fået det meste pakket i i aftes, så jeg gik ned for at få traileren spændt på bilen og skrabt ruderne fri, så vi kunne se ud. Værten var i gang med at skrabe pladsen ren, så han hjalp med at få traileren spændt på. Jeg flyttede bilen over, hvor der allerede var skrabt, så han bedre kunne komme til. Per og Kasper kom med bagagen fra lejligheden, og vi fik det hele pakket i traileren. I bagagerummet lagde vi det, vi havde købt i Samnaun, samt det tøj vi skulle bruge at køre hjem i.

"Flammen" i sneen

Efter et sidste tjek i lejligheden, fik vi sagt farvel til Daniela og takket for en god uge på Apart Salner. Vi fik et knus og lidt at tage med hjem. Vi havde sat et par flasker rødvin til værtsparret i lejligheden. På parkeringspladsen fik vi sagt farvel til værten, som i øvrigt er skilærer her om vinteren. Derefter kørte vi op på parkeringspladsen ved Pardatschgrat-liften. Da vi ville parkere mellem bilerne, blev vi stoppet af en "mindre flik" mand der sagde at vi ikke kunne parkere der. Heller ikke med traileren ved siden af – Vi skulle køre i parkeringskælderen. Da jeg spurgte, hvor det lige var, blev vi vist derhen med "stort smil" – Han var flink nok, men nok træt af de dumme / flabede besøgende der kom på parkeringspladsen. Vi kørte ned i parkeringskælderen, hvor vi kunne parkere hen over 2 pladser. Her hold vi rigtig godt og sikkert med videoovervågning, så vi behøvede ikke bekymre os om at nogen skulle tømme traileren. Vi tog de sorte poser med skiftetøj med op skikælderen, og låste det ind i skabet, da vi tog skiene på nakken for at tage med liften op til en halv skidag. Vejret var noget skiftende. Indimellem var det så tæt, at man ikke kunne se de andre, hvis de var mere end 20 m. væk. På andre tidspunkter kunne vi se solstrejf, for det var et spørgsmål om vi var over, i eller under skyerne. Vi mødtes med Line og Thomas og kl. 11.30 var det tid til lidt frokost og afslapning på Pardorama, inden vi ville køre ned til skirummet under Fimba. I skirummet fik vi klædt om til "civil". Det blev kun til en "Truckervask", inden vi samlede ski, skistøvler og skitøj, og gik ned til biler, for at få det lagt i trailer og bagagerum. Per og Kasper

Pisten set fra Elizabeth

gik lige i Billa for at hente lidt drikkevarer. Da vi kørte ud af parkeringskælderen betalte vi € 5,- på MasterCard for parkeringen, og kørte en runde på parkeringspladsen for at finde Per og Kasper. Vi ville også lige sige farvel til Line og Thomas. På anden runde kom de oppe fra Billa. Vi fik hilset af med dem, og kørte ud af Ischgl. Da vi kom frem til See, fik vi lige tanket. Nu var vi klar til at køre nord på til Danmark. På vej ud af Paznauntal kunne vi se på GPS'en, at der var kø ved Pfändertunnel, og den foreslog, at vi kørte via Fernpass i stedet. Da vi kom frem til motorvejen valgte vi ruten over Fernpass. Vi fulgtes pænt med Line og Thomas, indtil vi kom på Autobahnen i Tyskland, så blinkede de et par gange med bremselyset og satte farten op til deres marchhastighed. Vi fortsatte mod nord med vores hastighed på 100 km/t. Vi nød de gode vejforhold og det smukke landskab op gennem Algäu og snart var vi ved Würzburg, hvor vi fandt en Autohof for at få lidt aftensmad. Efter en times tid var det igen tid til at fortsætte mod nord og Danmark. Ved 22.20 tiden var vi nået frem til Hildesheimer Börde, hvor vi lige fik tanket, så vi var sikre på at vi kunne nå hjem uden at løbe tør. Efter tankningen gik det hurtigt videre nord på. Vi mødte flere salt-køretøjer igennem Kasseler Berge, hvor temperaturen svingende mellem -1 og -5 °C, og helt frem til Hamborg. Elbtunnel blev passeret ca. 00.15., og nu gik det videre mod nord i snevej. Her mødte vi ingen salt-køretøjer. Det sneede kraftigt, og det var noget svært, at se hvor de enkelte kørebaner var, men trafikken tyndede noget ud, så vi kunne holde en rimelig marchhastighed. Efterhånden som vi kom nærmere mod den danske grænse, blev snevejret mindre og holdt til sidst helt op. Lidt før kl. 02.00 kørte vi over grænsen. Nu manglede vi kun det sidste stykke, til vi var hjemme i Nordborg, hvor Marilena og Chico tog imod os med nybagt kage. Efter traileren og bilen var tømt var det også sengetid. Og nu uden at der var sat noget ur til at vække os.

søndag, den 29. januar 2012:

Karin var den første der listede op, for at få Chico udenfor, så han kunne tisse, og så skulle hun lige se til vaskemaskinen. Hun listede og troede, at ingen hørte hende, men inden hun ville kravle ind i seng igen, var alle vågne. Vi blev dog liggende en halv times tid mere og klokken godt 10.00, blev der liv i os, så vi kunne komme op for at få morgenmad, eller hvad det nu hedder, når vi først er færdige kl. 12.00. Vaskemaskinen kørte på højtryk, og der stod vasketøj til tørre flere steder i huset. Først på eftermiddagen sagde vi farvel til Marilena og Kasper, som kørte hjem til lejligheden i Sønderborg. De skulle lige omkring Bilka for at handle lidt, inden de kørte hjem. Imens det småsneede udenfor, fik vi sluppet af med lidt fjernsyn, mens vaskemaskinen stadig kørte. Klokken 17.00 skulle vi se håndbold, for Danmark var på trods af alle odds kommet i finalen ved EM i håndbold. Vi fulgte den spændende kamp, mens jeg skrev lidt og Karin tryllede aftensmaden frem. Heldigvis kunne hun se det i køkkenet. Aftensmaden bestod af aspargessuppe og ovnstegt mørbrad, og et glas hvidvin til. Som tilbehør så vi så anden halvleg af håndboldkampen, som Danmark vandt. Europamester!! – Det lyder flot. Jeg fik skrevet videre på min beretning fra vores vinterferie, og snart var Per klar til at tage mod Århus. Vi fik vinket farvel, og da vi var trætte, gik vi snart i seng, for at hvile ud inden mandagen, som vi heldigvis havde taget fri, så vi kunne få det sidste vasket og ryddet på plads. Jeg kunne også få det sidste skrevet på historien. Godnat og tak for en rigtig god skiferie!

Mission Accomplished.

Sådan oplevet – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, som jeg plejer med:

"May your God be with you"!!!!

© Bamse17hc@gmail.com

Stemningsbilleder fra Ischgl

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm